

Irinel ANGHEL

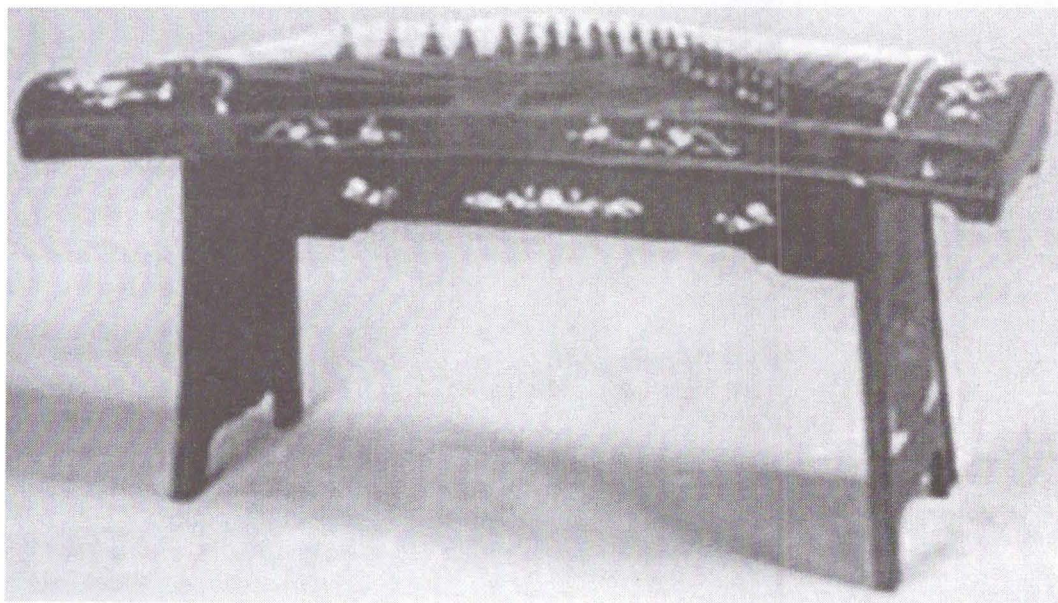
„Faptul că am scris și muzică de teatru” ...

...i se datorează lui Toca (Alexandru Tocilescu *n.n.*).

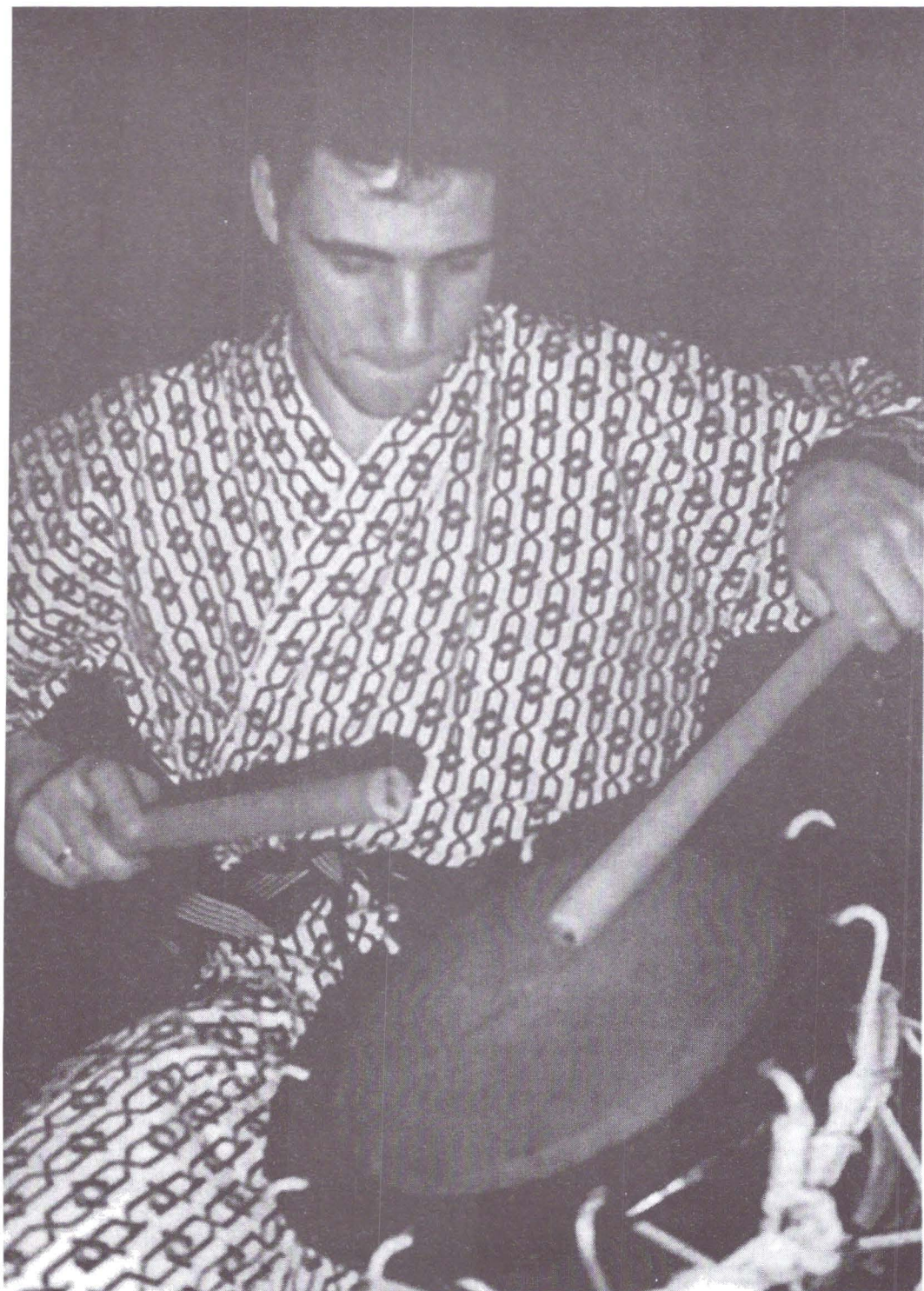
De prin 1998 – dacă îmi amintesc bine – el m-a tot „ademenit” cu ideea de a lucra împreună (Toca fiind un fidel spectator al concertelor de muzică contemporană și, deci, la curent cu ceea ce facem noi de regula – eu și colegii mei din ansamblul *Pro Contemporania*). Până când m-a chemat cu propunerea concretă de a-i scrie muzica originală la spectacolul *Amantii însângerați*, pe care l-a montat în 2001 la Teatrul Național : o muzică pe care o dorea de la bun început cântată live, în strânsă legătură cu mișcarea scenică, cu jocul actorilor. Am acceptat – mai întâi pentru ca aveam încredere în Toca, în intuiția lui (mai mult decât aveam încredere în mine pentru această „misiune”) și apoi, pentru că „oferta” se potrivea preocupărilor mele (nu mă obliga să ies prea tare din sfera muzicii pe care o scriu de obicei pentru sălile de concert).

La acestea se adaugă tentația utilizării instrumentelor tradiționale asiatice, exotice, pe care eu și cu Andrei Kivu le avem acasă, în colecția noastră ce se îmbogățește continuu.

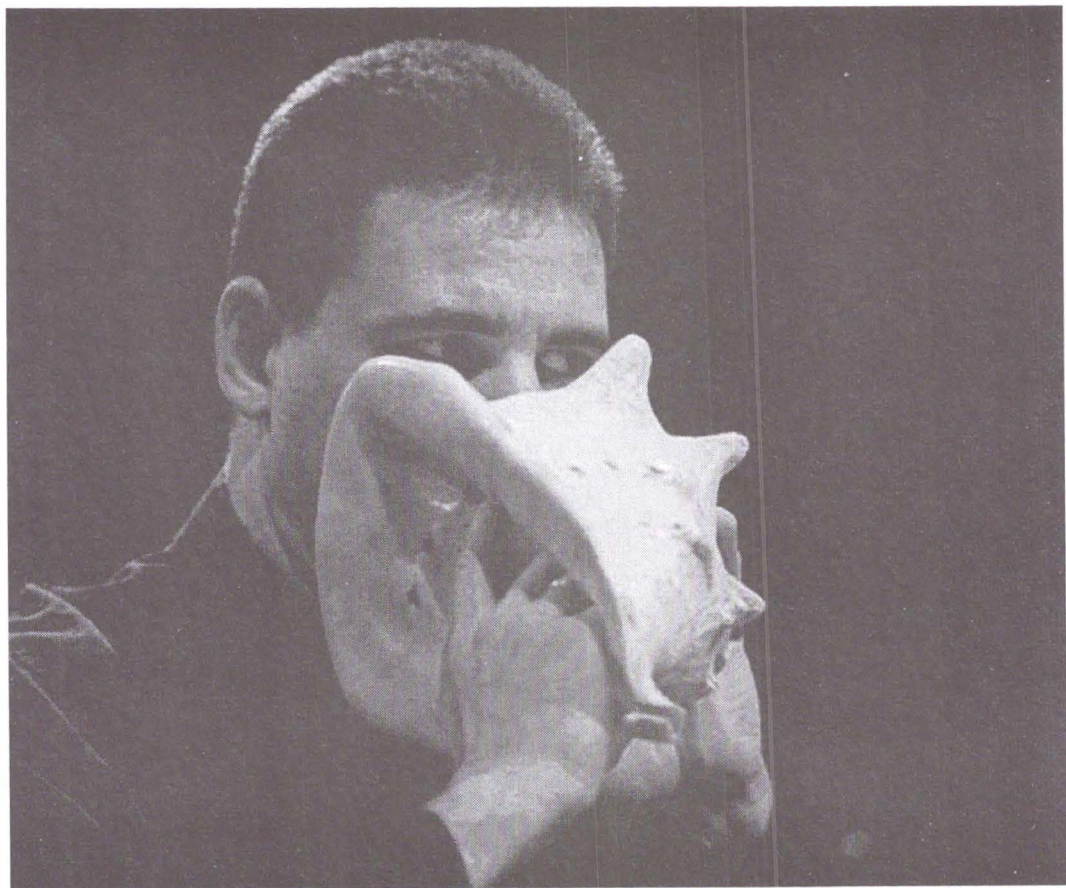
Posibilitatea de a da noi înșine viață acestei muzici de spectacol (eu, violoncelistul Andrei Kivu și flautistul Ion Bogdan Ștefănescu – toți trei, membri ai ansamblului *Pro Contemporania*, înființat în 1990) mi-a dat iarăși un argument decisiv de a intra în această aventură, deoarece muzica mea are în general nevoie de anumiți interpreți, cu calități speciale, capabili de a se elibera de rutina academică, deschiși experimentelor, și – foarte important – care să poată manevra

Gu zheng (instrument cu 21 de corzi, varianta chinezească a koto-ului japonez).

Andrei Kivu cântând la Taiko (toba japoneză).

Andrei Kivu cântând la scoică (Tibetan Conch Horn).

mai multe instrumente, în afara celor pentru care s-au antrenat de-a lungul studiilor lor universitare.

Pentru a va face o vagă idee despre ceea ce se întâmplă pe pasarela sălii Camil Petrescu a TNB – acolo unde suntem plasați noi muzicienii, în fiecare seară când spectacolul *Amanții însângerați* este programat – „arsenalul” instrumentelor la care noi, cei trei interpreți cântăm, cuprinde (pe lângă flaute și violoncel): shamisen japonez, khaen cambodgian, tzitera, tromba lontana, acordeon și multe instrumente de percuție (boluri Zen, water-gongs, water-drums, crotale, wood-blocks, Tam-Tam, Deff, Rainstick, ferăstrău, etc).

Luxurianța mijloacelor asigură și coloritul expresiv al muzicii acestui spectacol care este în același timp nouă, dar și cu puternice influențe orientale. Personajul muzicii face, de altfel, o bună pereche cu cel întruchipat de actorul Răzvan Ionescu (europeanul care „trage cu ochiul” și povestește întâmplările) – în ideea realizării saltului în contemporaneitate al acestei montări.

M-am bucurat de primirea Premiului Uchimura pe anul 2002, acordat echipei de realizatori și de actori ai spectacolului *Amanții însângerați* și sper ca publicul bucureștean să mai aibă ocazia o vreme, să-l urmărească în stagiunea Teatrului Național.

Irinel Anghel cântând la Sheng (orga de gură – China).

Pentru cei ce au luat contact cu muzica acestui spectacol și le-a plăcut, îi invit să-și învingă inhibiția de a călca în sălile de concert atunci când este programată muzica contemporană. Festivalul „Săptămâna Internațională a Muzicii Noi” ediția a 13-a a avut loc la București în perioada 23–30 mai, în Studiourile Radiodifuziunii Române, la Palatul Cantacuzino, Universitatea de Muzică din București și sala ARCUB. În calitate de director adjunct al acestui festival, îi pot asigura pe cei interesați de calitatea și spectaculozitatea performanțelor incluse în programul acestei manifestări ample ce se dorește o ocazie pentru bucureșteni de a se „împrieteni” cu muzica nouă.